

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Isus se često i rado služio prisposodobama kojima je želio otkriti duboke tajne svojega kraljevstva i označiti temeljne vrline svojih sljedbenika. Uzimao je najobičnije stvari iz svakodnevnog života kako bi nam pomoću njih otkrio duboku znakovitost kršćanskog života. U današnjem evanđelju Isus je upotrijebio simbole soli i svjetla. Sol i svjetlo svakodnevno nas prate. Na prvi pogled to su tako beznačajne sitnice, ali bez njih gotovo da i ne bi moglo biti života.

Isusova poruka je jasna: ono što je sol za hranu i svjetlo za naš život, to bi kršćanin trebao biti za svijet u kojem živi. Drugim riječima - po nama bi svijet trebao biti bolji, pravedniji, pošteniji, milosrdniji, darežljiviji, ljepši za življenje. Poruka je i više nego jasna! A koliko smo puta čuli ili i sami za nekoga rekli da nas sramoti svojim djelima i životom, koji ne priliči čovjeku vjerniku. To obično velimo za nekoga koji jedno govori, a drugo radi. Takav čovjek nije nimalo uvjerljiv.

Nije uvjerljiv liječnik koji vječito govori protiv alkohola i nikotina, a sam puno pije i puši. Isto tako nije uvjerljiv i svećenik koji s propovjedaonice govori o međusobnoj ljubavi, praštanju, milosrđu, blagosti, a sam na svakoga viče, stalno je namrgođen, arogantan i neljubazan. Nije uvjerljiv niti policajac koji je tu da bi napravio reda na cesti, a onda nas prestigne na punoj crti s 50 kilometara većom brzinom od dozvoljene. Isto tako nije uvjerljiv i u najmanju je ruku čudan onaj vjernik kojega nedjeljom vidamo po poljima na traktoru, vjernik koji vodi sudske sporove sa svakim međašem, koji neprestano ogovara i kleveće, koji svugdje gdje god dođe sije razdor i mržnju i kojemu je svaka druga riječ teška psovka. I mogli bismo tako nabrajati u nedogled.

Takvom načinu života trebamo se suprotstaviti mi vjernici i to svojim svjetlom: dakle dobrotom, ljubavlju, praštanjem i milosrđem. Možda ćemo rezignirano reći: „Pa ja ne mogu biti to svjetlo, ja sam grešan, ja sam opterećen svojim slabostima i problemima!“ U današnjem prvom čitanju prorok Izaija nas sve ohrabruje i tješi. Ništa zato ako smo slabi, ako i koji puta pogriješimo, ali ako činimo djela milosrđa i ljubavi prema bližnjemu, ako činimo dobro, naša će tama postati svjetlo i to će svjetlo zasjati u tami.

Josip Hadrović, župnik

KUTAK ZA RAZMIŠLJANJE

Ako ti je stalo do Crkve...

Ako ti je stalo do Crkve ne raspredaj odveć o njoj.
I ne pitaj koliko je u njoj baštine vječnosti, a koliko naplavina vremena.
Ne pitaj pamti li ona, živi li doslovce,
Isusov Govor na gori.
Ne pitaj je li joj većma stalo do hramova od mramora
ili do hramova Duha Svetoga, do srca ljudskoga.

Ne pitaj koliko je u njoj obiteljskog duha,
obiteljske skrbi.
Ne pitaj čemu počasti koje si njezini službenici međusobno iskazuju,
koje je značenje počasnih naslova kojima se oslovljavaju.
Ne pitaj je li joj bliže ulagivati se moćnicima ovoga svijeta
ili zauzimati se za najmanje.
Ne pitaj je li dostojna iskazanog joj povjerenja,
je li vjerna svomu poslanju.
Ne pitaj je li zauzeta djelateljica milosti ili se zapleće o ispraznosti.
Ne pitaj ide li ususret svijetu kojemu je upućena.

Budi ti Crkva koja ide ususret. I ne odustaj od Crkve svoje,
ne dijeli se od nje.

Budi ti onaj po kojemu će Evanđelje prolaziti svijetom.
Budi ti čovjek obiteljskog mentaliteta. Budi ti svima poslužitelj.
Budi ti onaj koji će održavati Božju
prisutnost, Božju malenost.
Budi ti kruh koji se lomi i razdaje.
Budi ti žarke i postojane vjere.
Budi ti blaga i ponizna srca.
Ti, ti učini sve što je do tebe,
da Isus, kad ponovno dođe,
nađe vjere, nađe srce ljudsko,
srce bratsko, na zemlji.
U Crkvi.

